

4/2003

Herzmánek



ÚVOD

Vzhledem k tomu, že se blíží konec roku je čas na jakési bilancování!

Číslo, které právě držíte v ruce, je v pořadí čtvrtým výtiskem našeho obecního časopisu Heřmánek. Před necelým rokem, kdy jsme si začali pohrávat s ideou, že vytvoříme pro občany „lokální informační brožurku“, v podstatě nikdo netušil jak bude ve finále vypadat, jaký bude mít obsah či strukturu.

Myslím si, že mi nepřísluší hodnotit, zdali se nám to povedlo či nikoliv (to za mě zcela jistě někdo rád udělá). V každém případě bych chtěl poděkovat všem, kteří se podíleli, podílejí a v budoucnu podílet budou na spoluvytváření a spoluformování našeho časopisu. Za dobu našeho fungování jsme pro Vás připravili **51** článků z prostředí obce, školy, hasičů a sportu, ale také kulturního, duchovního a společenského života.

Děkuji všem, kteří si dokáží udělat čas na přečtení tohoto našeho „děťátka“. Nevím, jak jinak byste se nám všem mohli více odvděčit než tím, že otevřete tento časopis a začtete se do jeho stránek. Jménem redakční rady a všech ostatních pravidelných i nepravidelných přispivatelů Vám všem přeji klidné, šťastné a spokojené prožití svátku vánočních a šťastný vstup do nového roku 2004.

-mš-

Historie Českých Heřmanic IV.

V roce 1451 podepisuje **Mikuláš z Libáně seděním na Heřmanicích** spolu s okolními husitskými šlechtici Janem Náhradkem z Boskovic seděním v Koldíně, Vilémem z Orlé seděním na Dřele /tj. na hradě proti dnešní Homoli za Závrší u Koldína/ a Janem Kuchyňkou z Lidské ve válečném tažení do Vysokého Mýta aneb do Chocně, smlouvu mezi známými husity Janem ze Štenberka a z Holic seděním na Zaječicích a Přibíkem z Březovic seděním na Třebechovicích.

Nástupcem Mikuláše z Libáně byl na Heřmanicích **Bohuněk z Adržbachu**, jenž se poprvé v roce 1460 a později často pánem na Heřmanicích nazývá. Pocházel patrně z rodiny, která již dříve zde v okolí měla své statky. Jeho předek Tamchyn z Adržbachu přivěsil svou pečeť na nadaci Mikše ze Žampachu cyriackému klášteru v Orliče, dnešním Klášterci. V roce 1397 byl v Chocni svědkem kupní smlouvy mezi Janem Krušinou z Lichtenburka a Hynkem Hlaváčem z Třebechovic a rok na to svědkem nadace Jana z Lichtenburka choceňskému kostelu.

Heřmanický Bohuněk z Adržbach spravoval zároveň i statky svého synovce na Machovsku u Náchoda. Bohuněk míval častá obchodní jednání s měšťany vysokomýtskými: v roce 1470 si vypůjčil v Mýtě 90 kop z obecní pokladny, jež zaručil šesti lidmi v Heřmanicích. V roce 1491 koupil v Mýtě mlýn a dvě šlejfirny s podmínkou, že on i jeho potomci budou odtud povinni platit městskému špitálu.

Roku 1498 však tento mlýn pod choceňskou bránou zase prodal. Nejdůležitější však věcí, kterou tento pán přímo pro Heřmanice učinil, je jeho žádost, kterou podal králi Vladislavovi II. o povýšení Heřmanic na město. Král listem z 20. 9. 1502 ves Heřmanice skutečně na město povýšil a znakem a právy městskými obdaroval. Než nadlouho potom prodal Bohuněk Heřmanice k panství litomyšlskému a již roku 1506 drží je **Kostka z Postupic**.

-mš-



Vánoční poselství

Pojďte všichni a poslyšte, jakže to v Betlémě bylo před 2000 lety.

Narodil se Spasitel světa. Narodil se Boží Syn. A co je neslýchané, narodil se ve chlévě v horách, kde by ho nehledal žádný učenec té doby. Jen proroci o něm psali i o jeho narození. Pastýři, kteří pásli stáda poblíž, slyšeli andělské zpěvy – Sláva na výši Bohu a na zemi pokoj lidem dobré vůle.

A tato zpráva obléhá celý svět od té doby nepřetržitě. Boží syn a naprostá chudoba, Boží syn a úplná anonymita – to je přece úplná revoluce v chápání. Vždyť být bohatý, nejbohatší, být úspěšný, být nejzajímavější je v lidské přirozenosti. Proto žasneme tak dlouhé věky nad filozofií úplné lásky a dávání, proti filozofii egoizmu a braní.

Proto jsme i my o Vánocích nakaženi touhou někomu udělat radost, na chvíli zapomenout sami na sebe a podat ruku i popřát hezčí časy a štěstí....

-mc-



Osobnost mezi námi

Jaroslav Paďour

Poslední čtyři týdny před vánoce nazýváme advent (příchod). Je to období příprav na vánoční svátky, které po staletí bylo charakterizováno dobrovolným půstem, sebezapřením či odepřením si nejrůznějších požitků. Nekonal se zábavy, kuřáci odkládali fajfky a cigarety, strava byla lehčí-prostá... I v dnešní době, třeba nezávisle na adventu, si každý z nás občas něco odepře a dobrovolně se postí. Tu kvůli linii, jindy ze zdravotních důvodů, vegetariáni z principu, další pro možnost lepších sportovních výkonů nebo se jen potřebujeme v plesové sezóně dostat do loňských šatů. Bohužel naše postní úsilí netrvá dlouho.

Proto hluboko smekám před Jaroslavem Paďourem, který z naprosté závislosti na alkoholu dodržuje „ půst“ už více jak 20 let. Z člověka, pro kterého i ta nejjednodušší práce byla složitá a nebylo možné se na něj spolehnout, se stal mužem nejrůznějších aktivit. Dožil krásy, pracoval u stavební firmy, podnikal v pohostinství, „pískal“ jako rozhodčí fotbal, spravuje společenský sál.



Každý, kdo přemohl nějaký návyk dobře ví, že odmítnout nabídnutou cigaretu, nekoupit si cukrovinku nebo nechat vypnutou televizi v době vysílání oblíbeného pořadu je obtížné a někdy hraničící i s nemožným. Jen silná osobnost je schopna vytrvat ve svém předsevzetí. Věřím, že panu Paďourovi se to bude dařit i nadále a bude živým důkazem těžkého, leč možného konce závislosti.

Jedna moudrá myšlenka praví *...Kdo přemůže sám sebe, je mocný...* jsme ochotni to občas zažít?

-jc-

Školní okénko

Nahlédnutí do předvánoční školy!

Máme za sebou první čtvrtletí nového školního roku. Protože kalendářní a školní rok nejsou totožné, jsme, co se týká školní práce, teprve v rozjezdu. Jiná situace je v oblasti provozu školy a tedy v oblasti finanční. Tam budeme bilancovat, počítat a hodnotit, stejně jako se bilancuje, počítá a hodnotí v celé naší společnosti.

Škola, jako právní subjekt ještě nikdy nehosподаřila, a tak teprve celoroční zúčtování ukáže, zda kalkulace, týkající se provozu, byly správné nebo zda se pro příští rok budou muset přehodnotit.

V minulém čísle Heřmánku jsem mluvila o aktivitách, které pro děti připravujeme. Některé se již uskutečnily, jiné na ně teprve čekají.

Své zájmy a nadání rozvíjejí děti v počítačovém a sportovním kroužku a při hře na zobcovou flétnu. Máme za sebou plavecký výcvik, turnaj ve vybíjené a fotbale mezi malotřídními školami. Proběhl v září na sportovním hřišti v Českých Heřmanicích a zúčastnilo se ho 80 dětí z okolních škol. Nejlepším hráčem ve vybíjené byl vyhodnocen Vojtěch Vera.

Velmi se nám líbila muzikálová pohádka Kocour Modroočko. Členky pojízdného divadélka z Poličky pobavily svými pohádkami děti v mateřské školce.

V listopadu se žáci v rámci výuky anglického jazyka seznámili se starým keltským svátkem Halloweenem. V přestrojení za duchy vyzkoušeli, stejně jako děti v Anglii, některé činnosti, vztahující se k tomu svátku. Výtvarné schopnosti a estetické cítění dětí se projevilo při malování na hedvábí. Vznikla zajímavá, jedinečná dílka, kterými jistě každé dítě potěší své nejbližší.

S nastupujícím prosincem vládla ve škole atmosféra plná radostného očekávání.

Všechny děti žily přípravami na vánoční jarmark. Zdobily adventní věnce, vyráběly ozdoby, pekly perníčky, zhotovovaly drobné dárky a těšily se na setkání s vámi – jejich rodiči, babičkami, příbuznými nebo kamarády. Součástí jarmarku byla prohlídka školy a zpívání na schodech. Letos se přišlo potěšit pohledem na „své šikovné děti“ mnoho lidí a dětiček.

Také na Mikuláše měly děti přichystán zábavný program. Byla jím dílna výtvarných činností zaměřených na české vánoční a mikulášské tradice.

V posledním předvánočním týdnu byla v plánu návštěva provozovny , kde se vyrábějí vánoční ozdoby. Děti zde viděly foukání a zdobení této křehké vánoční krásy. Vyučování v letošním kalendářním roce bylo ukončeno v pátek 19. prosince školní vánoční slavností.



Všem dětem a rodičům přeji klidné a příjemné prožití vánočních svátků a nám všem, aby se vstřícnost a vzájemné porozumění, které naplňuje adventní období ,přenesly i do všedních dnů nastupujícího roku 2004.

♪



-mb-

Balada štědrovečerní

Muž sedící za stolem v nádražní restauraci, hleděl strnule před sebe. Byl posledním z hostů. Napůl nepřítomným pohledem zavadil o nedopitý šálek vychladlé kávy. Ba ani nepostřehl, že si zapomněl „turka“ osladit. Ano, už se rozhodl: udělá to! Myšlenka, s kterou si nevázaně pohrával již několik měsíců předtím, nabyla nyní své děsivé konkrétní podoby. Udělá to A dnes! Bez ohledu na skutečnost, že dnešek přináleží nejkrásnějšímu dni Vánoc.

Vrchní za výčepním pultem již stěží skrýval svoji netrpělivost. Už aby ten pošahaný chlápek vypadl, pomyslel si rozmrzele a on to tady mohl konečně zabalit. Rodina už čeká!

Muž však výčepního skoro nevnímal. Nezměrná tíha vnitřního zoufalství a beznaděje zaplavila jeho nitro a otupila smysly svou neúprosnou osudovostí. Jemu už není pomoci. Prohrál svůj život - ztratil vše, pro to co by se dalo tak ochotně a s chutí žít ...

Neustále mu před očima vyvstával dnešní obrázek - onkologické oddělení krajské nemocnice a tři rudé růže, které s přáním pěkných svátků přinesl své umírající ženě. S námahou potlačil nový záchvěv tiché bolesti. Ten bezmocný, vyzáblý a olysalý uzlíček kostí a šedavé kůže byl dříve žádoucí, sebejistou a přitažlivou ženou. Ženou, která uměla vychutnávat život plnými doušky. A nyní...

Pochopil, že ji viděl živou naposledy. Snažil se před ní tvářit vyrovnaně a vesele, ale srdce mu krvácelo. Ne, nedokázal jí navíc sdělit krutou osobní pravdu: jsou zcela na mizině, jeho dříve úspěšné podnikání je v troskách. Zadlužil se tak, že to do smrti nebude schopen splatit. Ještě že nemají děti...

„Pane už je čas, zavíráme“, vrátil ho do mučivé přítomnosti naléhavý hlas vrchního. Muž cosi nesrozumitelného zamumlal, zaplatil a ztěžka vykročil k nedalekému panelovému sídlišti. Pozvolný soumrak se snášel kolem. Nastával Štědrý večer. Několik opozdilců chvatně spěchalo domů ke svým rodinám či blízkým. Muž však bez povšimnutí míjel okolní pestrou blikající mozaiku světél a světelek, linoucí se z výkladních skříní a oken bytů. Vnímal již jen jediné: vlastní pustý a neútulný byt – a v kuchyni na stole vyzývavě čnící načatou láhev vodky a tři tuby léků na spaní. Ano, to je pro něho konečné a jediné řešení! Usnout; usnout bez bolesti a už se neproбудit. Zbavit se konečně té nesmírné tíhy, toho balvanu, který člověka nemilosrdně drtí a mačká...

Když procházel sídlištěm, pocítil nesmírnou únavu. Ztěžka se opřel o kontejner na odpadky a zhluboka se nadechl. Za chvíli bude doma. A tam – tam na něj čeká úleva...

Náhle polekaně zvedl hlavu. Co to bylo? Z nitra kontejneru zaslechl podivné zvuky. Něco jako bolestné přidušené sténání, tlumené vzdechy...

Nedalo mu to. Rozžal zapalovač, odkryl víko a nahlédl dovnitř. Pod hromadou odpadků se ozývalo sotva slyšitelné chrčení. Hbitě prohrabal nevábny obsah nádoby a vytáhl zavázaný pytel, v němž cosi slabě naříkalo. Muž rozvázal pytel a strnul. Spatřil drobného, vysílením polomrtvého psíka s rozbitou hlavičkou. Tlapky i tlamičku měl pevně svázané plastickou páskou. Škraloup spleené srsti a zaschlé krve mu překrýval oči i žízní rozpraskaný čumáček. Nešťastné zvíře se dusilo a kdoví jak dlouho leželo vyhozeno v kontejneru.

Muž se otrásl nevýslovným vztekem: „Která stvůra, která bestie tohle mohla udělat...?!“ Již nemeškal ani vteřinu. Kapesním nožem zbavil trpícího tvorečka mučivých pout, zabaleného ho vzal do náruče a rychle zamířil k domovu. Spěchal, skoro utíkal – a mezi zuby vztekle převaloval ty nejhorší nadávky, které kdy slyšel. Mocná vlna nepopsatelného hněvu, opovržení ba i nenávisti vůči neznámému trýzniteli prostoupila celou jeho bytostí. Vše zlé je však přece jen k něčemu dobré. Muž si ani moc neuvědomoval, že vztek v této situaci působí na jeho nitro přímo blahodárným účinkem. Že pomohl zažehnout plamének, který začal stravovat jeho pocity zoufalství, hořkosti a beznaděje. Že uvolnil stavidla očistné duševní lázni i přílivu nových vnitřních sil, nového odhodlání a odvahy opět začít žít...

Když pak v kuchyni opatrně položil sténajícího psíka na stůl, aby ho ošetřil a ovázal mu rány, mimoděk pohlédl na vedle stojící láhev i připravené léky. Shora od sousedů zaslechl cinkání příborů, tlumený hovor, tklivé melodie vánočních koled. Na okamžik zaváhal. Uchopil láhev, krátce upil, dotkl se dlaní chvějícího se tělíčka před sebou – a pak jediným rázným pohybem smetl léky na podlahu, až se rozkutálely do všech stran. „Teď není čas na blbosti“, zavrčel jaksí neochotně ale s jistotou: „Neboj – kamaráde“, zlehka pohladil psíka „dostaneš se z toho, vlastně dostaneme se z toho oba, to si piš!“ A soustředěně se sklonil nad zbědovaným tvorečkem...

-sd-

Sportovní okénko

20. září se na místním hřišti uskutečnil turnaj v nohejbale trojic. Zúčastnilo se ho osm družstev (z toho 3 družstva z Českých Heřmanic, 2 družstva z Tisové, 1 družstvo z Týniska a 2 družstva smíšená – Č.Heřmanice+cizí), která byla rozlosována do dvou skupin. V obou skupinách se utkali soupeři každý s každým a dva nejlepší ze skupiny postoupili do semifinále. Vítězové pak bojovali o 1. a 2. místo.

A pořadí? Dopadlo následovně: 1.místo získalo družstvo ve složení – Miloš Jirsák, Pavel Jirsák a Jirka Zerzán, 2. místo Pepan Souček, Jirka Kafka a Miloš Vera, 3. místo Mirek Paďour, Pavel Hrnčář a Vlád'a Jůva, 4. místo Jarda Kafka, Libor Kučera a Zdeněk Jirsák. Jako nejlepší hráči byli vybráni: Pavel Řehák z Tisové, Pepan Souček a Vlád'a Jůva. Jak se můžeme přesvědčit, nohejbal se dá hrát v každém věku.

Nejmladšímu hráči bylo teprve 14 let a byl jím Marek Chadima. Naopak nejstaršímu hráči bylo již přes 60 a byl jím Jarda Kafka, který podal obdivuhodný výkon. Odpoledne to bylo nádherné slunečné počasí, pohodová atmosféra, pít i jíst bylo co. Každý si díky sponzorům odnesl domů i nějakou tu cenu. Dík patří hlavně pořadatelům, kteří zvládli celý turnaj bezproblémově.

Od nohejbalu je jen kousíček k fotbalu. A protože skončila podzimní část sezóny, požádali jsme o její zhodnocení fundované odborníky. O dorostu nám řekl vedoucí mužstva pan Zdeněk Jirsák toto:“ Naši dorostenci sehráli na podzim čtrnáct utkání. Z toho 3 vyhráli, 9 prohráli a 2 krát remízovali. Získali celkem 11 bodů a umístili se na 10. místě ze třinácti účastníků. Jejich největším problémem je úzký kádr hráčů a někdy špatná docházka na utkání. Přesto se v závěru ukázalo jejich herní zlepšení. Věříme, že v tomto trendu budou pokračovat i na jaře a jejich postavení v tabulce se bude zlepšovat.“ Děkujeme.

Ty starší hráče a jejich hru nám zhodnotil sekretář oddílu pan Pavel Bednář., „V sezóně 2002 – 2003 jsme skončili na čtvrtém místě Okresního přeboru - což bylo nejlepší umístění našeho mužstva v dosavadním působení v této soutěži.

Ročník 2003 –2004 jsme zahájili 9. srpna ve Verměřovicích remízou 0:0. I když se některé utkání na podzim nevydařilo, máme po odehraných čtrnácti zápasech, jelikož se první kolo předehrávalo, čtyři vítězství, čtyři remízy a šest proher. Celkově máme 16 bodů a v tabulce desáté místo.

Ještě bych se v krátkosti zmínil o mužstvu. O naše vstřelené branky za rok 2003 se podělili tito hráči: Šeda Petr 9, Frnka Jan 7, Beneš Jiří 5, Jůva Jarda 4, Jirsák Pavel 4, Stříteský 4, Eliáš Milan 3, Kafka Jiří 2, Šimek Karel 2, Šeda Vojta 1 Doubrava 1 a Hlávka Lukáš 2. Nevyhnulo se nám ani zranění, které postihlo Šimka Karla, který nám na podzim vypadl. Na druhou stranu se po zranění zapojovali Lukáš Hlávka a Tmej Roman.

V podzimní části sezóny je naše mužstvo oslabeno o hráče z Chocně, kteří se věnují i hokeji, a tak nás po odehraných pěti kolech opouštějí. Proto se musíme snažit doplnit mužstvo o hráče ze staré gardy, ale i z dorostu. Touto cestou jim za výpomoc děkuji. Jsou to hráči: Jirsák Miloš, Mirek Paďour, Jan Němec, Tomáš Jetmar a v neposlední řadě i Martin Tichý. Závěrem mi dovoluňte popřát Všem příjemné prožití svátků Vánočních a do roku 2004 hodně zdraví, štěstí, spokojenosti a poděkovat všem hráčům, funkcionářům, divákům i ostatním, kteří se jakoukoli měrou podíleli na chodu našeho mužstva.“ Také děkujeme.

Děvčata z volejbalového oddílu se zúčastnila 1.listopadu v Jablonném nad Orlicí Cecilkovského turnaje. Přesto, že hrála pouze v pěti, obsadila 3. místo. Více se jim dařilo na Mikulášském turnaji v Litomyšli. Již v plné sestavě šesti hráček nedala nikomu šanci a skončila bez ztráty setu na 1. místě. Gratulujeme.

Ještě bych chtěla všem ženám připomenout, že pokud si chtějí protáhnout tělo a zlepšit svoji postavičku, ať si přijdou zacvičit. A to každé úterý od půl osmé a v neděli od sedmi hodin večer. Těší se na ně usměvavé a vždy perfektně připravené cvičitelky – Jana Plchová ze Sloupnice a Milena Hlušičková z Orlov.

-jk-

Kulturní okénko

Co nám přineslo dnešní kulturní okénko?

Za tento rok jsme poblahopřáli 19 našim spoluobčanům k jejich životním výročím (12 žen, 7 mužů). Jen tak pro zajímavost jejich společný věk zaokrouhlený na celé roky je 1301 let.

Narodilo se nám 5 nových spoluobčánek a krásných 50 let společného života oslavili manželé Motyčkovi. Uskutečnil se také nespočet kulturně-nezbytných, společensky-nutných i sportovně-prospěšných akcí.

životní jubilea: Jůvová Libuše 80 Fikejz Bohumír 70 Kafková Eva 60

narození občánci: Voleský Radim



Uskutečněné akce:

Tento rok byl velice bohatý na společenské akce všeho druhu – vzpomeňme zde některé:

- Divadla – účinkovali zde ochotníci z Vysokého Mýta a Makova (Kráska a zvíře – Tulácká dobrodružství)
- Plesy – myslivecký, hasičský, sportovní, letecký, reprezentační Mikroregionu Vysokomýtska
- Beseda s vojenským kaplanem, tradiční Vánoční koncert – letos mimořádně úspěšný
- Diskotéky a zábavy
- Izerská padesátka, „Politické harašení aneb s politiky stále netančíme“ v podání Z. Bubílkové a M. Šimka. Myslím si, že nebudu přehánět, když označím toto jejich vystoupení jako „akci roku“.

Samozřejmě i příští rok bude doslova nabitý zajímavými společenskými událostmi. Hned po novém roce se nám opět rozběhne plesová sezóna. Bližší informace k jednotlivým plánovaným akcím budou zveřejněny prostřednictvím veřejného rozhlasu nebo na www.ceskehermanice.cz v nabídce Kalendář akcí.

-mš-

Prapor

Zmíním se Vám zde o historii našeho „hasičského praporu“, který oslavil minulý rok 100 let „svého života“.

Jan Andrlé z Českých Heřmanic č.p. 2 slíbil věnovat 500 zlatých na zakoupení spolkového praporu.. Jmenovaný dal sám prapor pořídit a věnoval ho v roce 1902 Spolku hasičů. Následovalo několik schůzí, kde se výbor zabýval myšlenkou uskutečnění slavnosti „svěcení praporu“. K této památné události došlo dne 22 června 1902. Samotný akt svěcení proběhl v místním kostele svatého Jakuba za hojně účasti obyvatelstva. Roku 1927 se jednalo o opravě praporu, která byla ovšem náročná a především dosti nákladná. Uskutečnila se proto sbírka, která dopadla nad očekávání skvěle. Určení členové vybrali v Č. Heřmanicích na tu dobu velikou částku 1270,- Kč, na Borové 300,- Kč a bratři Šmějdřívové darovali dalších 100,- Kč. Oprava praporu byla provedena roku 1927 firmou bratří Neškudků v Jabloném a stála 1387,- Kč, takže sbírkou byla posílena ještě obecní pokladna a byl vytvořen fond na obnovu praporu.

Poté přišlo temné období dějin a v roce 1938 Němci zakázali vyvěšení všech spolkových praporů, stejně jako veškerou veřejnou spolkovou činnost.. Proto byl prapor odnesen z kostela (kde má své místo až do dnešních dnů) a byl uklizen na půdu místní fary, kde odpočíval několik let uschován ve velké bedně. V roce 1969, po příchodu děkana Tomáše Soboly, došlo k „znovuobjevení“ praporu p. Stanislavem Jeřábkem st., který na svůj nálezný nálezný pana děkana upozornil. Ten neváhal a v hospodě U Eliášů nálezný oznámil. Toho se samozřejmě „chytli ti správní lidé“, a tak se uskutečnila nová obnova praporu, který byl svým nuceným pobytem na půdě zdevastován. K této obnově došlo roku 1975 v Bílé Vodě za pomoci řádových sester, které prapor opět zrenovovaly. Původní výšivky se sice podařilo zachránit, pouze však za cenu výměny podkladů, jež tvořil červený a bílý samet. Tak se podařilo zachovat prapor v původním stavu. (poté byl tajně znovu svěcen). K poslední obnově došlo letos na podzim, kdy se odlomila horní polovina žerdi (byla celá děravá od červů), a bylo tak rozhodnuto o vytvoření repliky. Tu provedl umělecký řezbář z Proseče. Myslím si, že i přes všechna klopýtnutí osudu, je v současné době náš prapor v „dobré kondici“ a všichni mu přejeme alespoň dalších sto let života mezi námi.

-mš-

Veřejně prospěšné práce v Českých Heřmanicích.

Zhruba v polovině měsíce listopadu t.r. byly „tíše a nenápadně“ zahájeny veřejně prospěšné práce /VPP/ v rámci katastru naší obce /České Heřmanice + osady/.

Jedná se o záležitost vzájemné dohody mezi obecním úřadem a Úřadem práce v Ústí nad Orlicí. Nabízí se zde pracovní možnost a nabídka pro naše obyvatele, kteří jsou dlouhodobě nebo trvale nezaměstnaní, mají problémy se získáním zaměstnání a kterým nevadí práce dle potřeb a požadavků obce. Například úklidové práce veřejných prostranství, komunikací, úklid a údržba autobusových zastávek, v zimním období sadba zeleně, drobné natěračské a zednické práce apod.

V současné době je zaměstnán jeden pracovník. Je však zvažováno ještě jedno pracovní místo. VPP jsou řádně zajištěny prostřednictvím pracovní smlouvy s tříměsíční zkušební dobou. Pracovní smlouva se uzavírá konkrétně v trvání 12 měsíců. Po uplynutí této doby je pracovní smlouva buď opět obnovena, anebo se ukončí. Mzdu vyplácí ÚP a její výše je v současné době stanovena nad hranici minimální mzdy.

„Tento druh pracovní aktivity je v naší obci věcí novou, teprve „zapouští kořeny“, ale věřím, že toto konkrétní zaměření pracovní činnosti prospěje v mnohém jak obci, tak pomůže zaměstnanci VPP při řešení jeho existenčních i společensko-sociálních problémů.

-sd-

Zprávy z obecního úřadu

Za rok působení nového obecního zastupitelstva se podařilo rozjednat či dotáhnout do konce mnoho „projektů“. Je ale také několik věcí s nimiž moc spokojeni nejsme. Dovolte mi, abych zde vzpomenu alespoň několik základních bodů, jimiž se obecní zastupitelstvo poslední rok zabývalo.

- Bytová výstavba – Podařilo se nám zrekonstruovat obecní byt a předat ho k užívání
- Nákup pozemků – od ZOD Zálší v rozsahu 6446 m² v současné době také probíhá převod nakoupených pozemků od biskupství Královehradeckého resp. Farnosti Č.H. do vlastnictví obce v rozsahu 4903 m²
- Protože nebyl schválen Územní plán, není šance dostat státní dotace na plánované bytové jednotky. Stavět byty bez dotace je v současnosti bezpředmětné. Proto máme schválené zadání Územního plánu. Na začátku roku 2004 se bude schvalovat koncept řešení ÚPO České Heřmanice a někdy v květnu bude předán návrh řešení. Na podzim příštího roku by měl být Územní plán schválen. Tomuto tématu se budeme podrobněji věnovat v příštím vydání časopisu.
- Výstavba čekárny – ta stojí a líbí se.
- Zachování školy v Č.H. – To se nám alespoň prozatím podařilo. Zbytek nezávisí na vůli nás zastupitelů ale na rozhodnutí rodičů, do které školy své děti umístí.
- Vodovodní přípojka na hřbitov bude kompletně dokončena v únoru-březnu 2004.
- Oprava střechy na hasičské zbrojnici v osadě Netřeby.
- Vybudování a zpevnění výjezdu v obci Chotěšiny.
- Oprava čekárny v osadě Borová (realizace se odložila na příští rok)
- Nový nájemce v místním pohostinství od 1. prosince 2003 (Martin Zbroj)
- Schválení příspěvků na prvňáčky a na narozené občánky.
- Zavedení bezdrátového internetu a rozvoj obecních webových stránek.
- Obecní časopis Heřmánek.

-mš-

Svoz odpadu v obci České Heřmanice v roce 2004

Svozový den: STŘEDA

Leden	5.1. Po	14.1.	21.1.	28.1.	-----
Únor	4.2.	11.2.	18.2.	25.2.	-----
Březen	3.3.	10.3.	17.3.	24.3.	31.3
Duben	14.4.	28.4.	-----	-----	-----
Květen	12.5.	26.5.	-----	-----	-----
Červen	9.6.	23.6.	-----	-----	-----
Červenec	7.7.	21.7.	-----	-----	-----
Srpen	4.8.	18.8.	-----	-----	-----
Září	1.9.	15.9.	29.9.	-----	-----
Říjen	13.10.	27.10.	-----	-----	-----
Listopad	3.11.	10.11.	15.11. Po	24.11.	-----
Prosinec	1.12.	8.12.	15.12.	22.12.	29.12